

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

septum quasi ludentis speciem exhibere? tantum cum facilitate & excelsæ mentis perspicaciâ dissolvebas nodos, ambages expediebas, resolvebas ænigmata, tenebras ipsas & obsitam jamdiu cæliginem ingenij tui splendore dissipabas!

Cur ergo veniendum tibi etiamnum ad minus, quasi dexteritatis ac solertiæ faciendum haberes periculum? An te novæ laudis cupidum putem, nec contentum satis primarum Laurearum gloriâ, nisi illustrius quoddam victoriæ decus adjicias? Esto; æmulare, per me licet, pugilum illorum nobilem audaciam, qui plurimum jam defuncti periculis ultrò descendebant in campum, veteres palmæ recentibus cumulaturi. Non detrectabo vel hac conditione certamen; tuo triumpho minimè reluctans aut invitus serviam ac si dispendio meo suppeditare tibi gloriæ materiem oporteat, senties me tecum armis imparibus paratum decertare.

A L I A.

Quam laudabile videri debet illud Majorum nostrorum institutum, qui tam varijs, tam frequentibus, tam assiduis Exercitationibus stimulamdam Candidatorum æmulationem cœperunt. Scilicet existimabant illi sapienter ac verè esse conditionem ingenij terræ persimilem. Ac, quemadmodum illa, quantumvis pinguis sit ac ferax ex se se, nihil præter spinas aut avenas steriles procreat, nisi diligenti culturâ exerceatur: ita largus ingenij fons arefcit continuo, vis ejusdem atque acies quantocyùs hebescit, nisi ad felicem ipsius naturam Exercitatio frequens accedat. Igitur

Igitur quàm sedulò incumbit in laborem avarus Agricola, quàm impigrè terram aratro vertit, quàm operosè illam versat omnem in partem, fructus ut ferat expectationi suæ pares; tam acriter, benignam ingenij venam quisquis nactus est, illam pertentabit, tam assiduè eandem extundet, tam gnaviter sollicitabit ac scrutabitur, si quid admiratione dignum elicere voluerit.

Quare miretur nemo, quòd tot homines ingeniosi immensis per tot annos laboribus se se macerent; quòd dies noctesque chartis impalescant, quòd consenscant in studijs, quòd quotidianæ dimicationis aleam non reformident. Norunt illi nimirum, quàm infructuosa & inutilis foret ad gloriam, quam ambiunt, ingenij sui ubertas ac copia, quam inertis segnique otio languescere paterentur.

Sed quid ista persequor operosius? Unum te appellabo testem hujusce rei locupleuissimum. N. Equidem miramur in te eximiam ingenij vim, perspicaciam singularem, acres imprimis igniculos, quibus ad capeffendas liberales artes feliciter comparatus videri possis. Sed age; an tibi sic placuisti in egregijs illis dotibus, quas accepisti à naturâ, ut labori parceres; ut vim insitam studio non promoveres; doctrinâ non excoleres; assiduis concertationibus non exerceres? Hoc tu si abrueris fateri, modestiæ plus æquo serviens; nos certè non possumus palàm non profiteri, qui suspeximus in te tam sæpe confertissimam eruditionis cujuscumque supellestem; quæ non tam ingenij, quàm laboris ipsius & exercitationis fructus est. Fruere geminâ illâ laude, quarum altera, si naturæ munus est, altera virtutis unius tuæ merces debet videri.

ALIA.